

Primer pas

El Sindicat de Treballadors de l'Ensenyament del País Valencià (STE-PV) ha canviat de nom. En realitat l'ha ampliat i ara es dirà STE-PV Intersindical Valenciana. El nom no fa la cosa, però ajuda. La Intersindical Valenciana no és el sindicat valencià que mancava, no és la solució definitiva per a la introducció del component nacional dins de les organitzacions de treballadors, però és l'intent més seriós i amb més possibilitats de futur que mai s'haja fet en aquest sentit. Els responsables de la idea reconeixen que, en certa mesura, els ha vingut imposada per la realitat. El STE s'ha convertit en un punt de referència quan es parla d'estratègia i de sindicalisme plenament valencià i això havia atret a la seua òrbita treballadors que no eren estrictament de l'ensenyament: personal laboral i de serveis vinculats a les escoles primer, i, immediatament, altres funcionaris i treballadors de les administracions. Hi havia dues opcions: o tancar-se o obrir un procés que ha de canviar el sindicat. La segona era la més arriscada però també la més valenta i engrescadora i els del STE-PV s'hi han llançat, de cap però amb prudència.

La Intersindical Valenciana naix, de moment, amb un punt de mira molt concret: el dels treballadors de les administracions, especialment l'autonòmica, que volen un model de sindicat, autònom, participatiu, assembleari i valencià, i fins ara no l'havien trobat. Per més endavant, queda tota la resta del món dels assalariats valencians. És un tema del futur, però, per primera vegada en l'horitzó valencià, del futur possible.

La manca de sindicats que convergiren en la visió nacional de la realitat s'ha convertit en un tòpic de l'assagística nacionalista. D'associacions culturals o cívi-ques i de partits polítics nacionalistes, més o menys n'hi ha a tot arreu dels Països Catalans, amb les diferències conegudes d'un a l'altre territori; però, i de sindicats? Els pocs intents de crear entitats en l'àmbit dels Països Catalans han patit sempre de feblesa innata i no han pogut resistir ni el pas del temps ni l'enfronta-

ment diari a la dura realitat del món del treball. Podríem parlar de la Coodinadora Obrera Sindical (COS), o dels Treballadors per la Unitat de Classe (TUC), aïllats en un cercle de militants nacionalistes-independents que no pogueren trencar mai, malgrat tenir en les seues files sindicalistes a tota prova com Antoni Infante, que va crear i dirigir el TUC. En un àmbit diferent es mou la Confederació Sindical de Catalunya (CSC) que ha aconseguit una presència relativa en sectors com la banca i que arrossega la marca de sindicat de quadres.

Tot plegat, el panorama és ben magre i encara més trista la poca atenció que hi han dedicat els polítics nacionalistes. Els sindicats, si de cas, sempre han aparegut com un objectiu secundari en la recuperació nacional, molt dirigida per la cultura i l'accés a l'administració. En altres llocs, la tasca ha estat a l'inrevés, del sindicat fort s'ha passat al partit i per comprovar la força dels resultats hi ha prou de veure l'evolució del Bloque Nacionalista Galego, que no hauria arribat mai on és sense la Confederació Intersindical Galega, majoritària al seu país. Per això, l'interès de la maniobra del STE-PV, que parteix d'una situació d'immillorable estabilitat i que respon, no a un desig hipotètic, com els benintencionats

creadors del TUC o la COS, sinó a una demanda efectiva i real. Han estat els mateixos treballadors (per ara els de l'administració, no ho oblidem), els que han demanat un sindicat valencià, i s'han acostat a un sindicat nacional que no s'amaga a l'hora de parlar de relacions amb els Països Catalans i que no s'oblida de la realitat valenciana de cada dia. Per això aquest primer pas, la creació nominal de la Intersindical Valenciana, augura un moviment molt interessant. El camí és evidentment difícil, tot i que de treballadors descontents amb els altres sindicats, els "grans", no en falten, però mai fins ara al País Valencià una primera passa havia estat tan ferma. ■

JORDI SEBASTIA

"Han estat els mateixos treballadors els que han demanat un sindicat valencià i nacional que no s'amaga a l'hora de parlar de relacions amb els Països Catalans."